

der vil være Kommuner, der glemme en hel Del af de Bestemmelser, som i det foreliggende Tilfælde skulde følges. Jeg vil nu haabe, at den høitærede Ingenrigsminister vil stille sig venligt i alt Fald til det Væsentligste, til Hovedprinciperne i det foreliggende Forslag, og at der maa kunne komme en Lov ud deraf, en Lov som udbødte Valgretten og Valgbarheden, i Stedet for som paa visse Punkter i det foreliggende Forslag at indskrænke den.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Den ærede Forslagsstiller tilbød at være villig til at gaa videre, om det behøvedes for at faae min Tilslutning. For min Skyld skal det ærede Medlem ikke gaa videre, dette er tilstrækkelig vidt. Jeg kan ikke følge med det ærede Medlem til dette, men for Resten vil det ikke gjøre nogen væsentlig Forskjel, om det er lidt Mere eller lidt Mindre, men af Hensyn til mig skal det ærede Medlem ikke foreslaa Ændringer i det her Foreliggende. Jeg erkjender ikke, som det ærede Medlems Hovedbetragtning maa være, at der er en virkelig stor Trang til Stede til Forandring i vore kommunale Lovbestemmelser. Jeg har heller ikke fra Befolkningens eller fra Kommuneraadenes Side sporet nogen stærkt Bevægelse i den Retning. Jeg tror, at man er endnu tildels i Begreb med at lære at komme til Rette med den nuværende kommunale Ordning, jeg tror, at det er bedst at beholde denne et lille Stykke endnu? Hvorledes det end gaar i Fremtiden, behøve vi, der sidde her, ikke at have saa megen Omjörg for. Jeg kan ikke principielt ønske Lovforslaget fremmet, og naar jeg siger det, antager jeg, at det medfører, at jeg kan fritage mig for at gaa ret meget ind paa Enkelthederne. Det ærede Medlem erkjender, at der skal være nogen Garanti for de større Stattehvers Interesser, og at det skal søges i Valgbarheden, ikke som nu i Valgretten, men i en Valgbarhedscentus. De Bestemmelser, det ærede Medlem har foreslaaet i den Henseende, er for mig uden al Betydning, og for Kjøbenhavn foreslaas slet ingen. Jeg tror, at det ærede Medlem er inde paa en feil Vej. Vil man have forskellige Vilkaar, maa man stille dem for Valgretten, saa veed man, hvad man har, men at opstille en Centus for Valgbarhed anser jeg i og for sig for ganske illusorisk. Det er et af Principerne. Dernæst har det ærede Medlem optaget Avindsprogsmaalet i et langt større Omfang, end dette Thing har vedkjendt sig Omfælgigheden af. Det bliver nu det ærede Medlems og Thingets Sag, og jeg nærer

ingen videre Betyrning i saa Henseende, da jeg ikke kan være med paa Loven alligevel. Det ærede Medlem har benyttet Veiligheden til at løse to andre Lovgivningsprogsmaal, der ikke vedkomme Sagen. Det ene er den lille ustyldige Bestemmelse, den lille ubetydelige Udvidelse i § 1 b. om de sidste 12 Maaneders Fattigunderstøttelse, den anden er den, at Valgene til Borgerrepræsentation, Byraad, Vigningskommission, Sogneraad med flere, skal henlægges til Søndag. Begge Dele kan jeg ikke være med til (Forslagsstilleren [Berg]: Heller ikke til Søndagen?). Nei. Det ærede Medlem vil erindre, at vi have en Lovgivning om Fred paa Folketjens Helligdage, og det forekommer mig, at, hvis vi skulle have alle Valg om Søndagen, saa vil denne Fred blive brudt paa en meget uhyggelig Maade. Hvis der endda var meget tvingende praktiske Grunde, men det er der aldeles ikke; Folk kunne meget godt overkomme uden væsentlig Gene at deltage i kommunale Valg, og som bekjendt gives der ogsaa Afgang til at stemme om Aftenen i alt Fald ved de større Valg, saa jeg kan ikke se, at der er Trang til nogen Forandring i dette Forhold. Jeg er altsaa ikke saa heldig at kunne anbefale Lovforslaget til Fremme, det bliver jo Thingets egen Sag, hvilken Stilling det vil indtage til det.

Forslagsstilleren (Berg): Det forekommer mig, at den høitærede Indenrigsminister er strengere mod dette Lovforslag end for 8 Aar siden, da det var fremme her i Thinget. Da syntes det mig, at han talte liberalere om dette Forhold end den daværende Indenrigsminister, men det Forhold have vi kjendt før. En Mand, der senere blev Indenrigsminister, stod deroppe paa Christiansborg Slot og forsvarede den gennemgaaende almindelige Valgret til de kommunale Raad, men, da jeg saa, efter at han var bleven Minister, lod ham høre, at jeg kun fulgte i hans Fodspor i 1870, da jeg foreslog det Samme, saa svarede han rigtignok: Ja, der er Forskjel paa at være Medlem af Folkethinget og saa at være Minister. (Indenrigsministeren [Ingerslev]: Jeg har aldrig indtaget nogen anden Stilling.) Det indrømmer jeg, den høitærede Minister har ikke som Medlem af Folkethinget tiltraadt Principet om den almindelige Valgret paa det kommunale Omraade, men det forekommer mig, at han har stillet sig liberalere overfor Forandringer i den Henseende, end han gjør i Dag. Jeg laber mig forresten ikke overraste ved den Slags Ting. Hvad angaar